

ความต้องการประกอบอาชีพในภาคอุตสาหกรรมบริการโรงแรมและการท่องเที่ยวของกลุ่มบุคคลที่กำลังเข้าสู่ตลาดแรงงานหลังสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19

The Demand for Careers in the Hospitality and Tourism Industry of People Entering the Labor Market after the Epidemic of COVID-19

♦ วสันต์ กานต์วรรัตน์

อาจารย์ประจำสาขาวิชาการโรงแรม สาขาวิชาการจัดการงานบริการและการท่องเที่ยว คณะการบริการและการท่องเที่ยว และสาขาวิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม

Wasan Kantvorarat

Lecturer of Hotel Department, Hospitality and Tourism Department, Faculty of Hospitality and Tourism and Management Department, Faculty of Business Administration, Siam Technology College, E-mail: nong2224@hotmail.com

Received: February 15, 2022; Revised: April 24, 2022; Accepted: May 3, 2022

Abstract

The research aims were 1) to study the demand for careers in the hospitality and tourism industry of people entering the labor market after the epidemic of Covid-19 and 2) the comparison of demands for career in the hospitality and tourism industry of people entering the labor market after the epidemic of Covid-19 by their personal factors. The sample consists of 400 students who are studying in 3rd and 4th year of the tertiary institutions of the lower central region higher education research network. The questionnaire was used to collect data via Google Form. The statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test and One-way ANOVA.

The results showed that the overall demand for careers in the hospitality and tourism industry of people entering the labor market after the COVID-19 was at a high level of demand ($\bar{X} = 4.48$, $SD = 0.140$). Moreover, considering each aspect in descending order, it was found that the aspect with the highest mean was the job security and life ($\bar{X} = 4.62$, $SD = 0.393$), followed by the work environment ($\bar{X} = 4.50$, $SD = 0.204$). The lowest mean for demand for careers was the relationship between people ($\bar{X} = 4.39$, $SD = 0.256$). For the comparison of the demand for career in the hospitality and tourism industry among people entering the labor market after the Covid-19 situation classified by personal factors, we found that the different level of educational outcomes of people entering the labor

market will results in the different demand for careers in the hospitality and tourism industry after the epidemic of COVID- 19. Other than that, there were no statistically significant differences at the .05 level.

Keywords: The Demand for Careers, Hospitality and Tourism Industry, COVID-19

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความต้องการต่อการประกอบอาชีพในภาคอุตสาหกรรม การโรงแรมและการท่องเที่ยวของกลุ่มบุคคลที่กำลังเข้าสู่ตลาดแรงงานหลังสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 2) เปรียบเทียบความต้องการต่อการประกอบอาชีพในภาคอุตสาหกรรม การโรงแรมและการท่องเที่ยวของกลุ่มบุคคลที่กำลังเข้าสู่ตลาดแรงงานหลังสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 หรือ 4 ในสถาบันอุดมศึกษาของเครือข่ายวิจัยอุดมศึกษาภาคกลางตอนล่าง จำนวน 400 ราย โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลผ่านทาง Google Form ซึ่งสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

ผลการวิจัย พบว่า 1) ความต้องการต่อการประกอบอาชีพในภาคอุตสาหกรรม การโรงแรมและการท่องเที่ยวของกลุ่มบุคคลที่กำลังเข้าสู่ตลาดแรงงานหลังสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 โดยรวม พบว่า นักศึกษามีความต้องการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.140) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านความมั่นคงในการทำงานและชีวิต ($\bar{X} = 4.62$, S.D. = 0.393) รองลงมา คือ ด้านสิ่งแวดล้อมในการทำงาน ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.204) และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.256) และ 2) ผลการเปรียบเทียบระดับระดับความต้องการต่อการประกอบอาชีพในภาคอุตสาหกรรม การโรงแรมและการท่องเที่ยวของกลุ่มบุคคลที่กำลังเข้าสู่ตลาดแรงงานหลังสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ระดับผลการศึกษาของกลุ่มบุคคลที่กำลังเข้าสู่ตลาดแรงงานแตกต่างกัน มีความต้องการต่อการประกอบอาชีพในภาคอุตสาหกรรม การโรงแรมและการท่องเที่ยวหลังสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 แตกต่างกัน นอกนั้นไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ความต้องการประกอบอาชีพ ภาคอุตสาหกรรม การโรงแรมและการท่องเที่ยว สถานการณ์โรคระบาดโควิด-19

บทนำ

ประเทศไทยนับว่าเป็นประเทศหนึ่งในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่มีชื่อเสียงด้านความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวทั้งแหล่งท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น รวมถึงแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะ สามารถดึงดูดให้เกิดการนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมากในแต่ละปี อาจกล่าวได้ว่าการท่องเที่ยวเป็นกลไกหนึ่งที่สามารถดึงดูดให้เกิดการลงทุนทั้งในระดับจังหวัด ระดับภูมิภาค และระดับประเทศ ส่งผลโดยตรงต่อการจ้างงานในทุกอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องอาทิ อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมขนส่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุตสาหกรรมด้านการบริการและการท่องเที่ยว ในปัจจุบันธุรกิจท่องเที่ยวจัดว่าเป็นธุรกิจที่มีบทบาทที่น่ายินดีได้เข้าสู่ประเทศไทย จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ส่งผลให้จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาประเทศไทยในช่วงไตรมาสแรกของปี พ.ศ. 2563 ลดลงจากช่วงเวลาเดียวกันของปี พ.ศ. 2562 ร้อยละ 38.01 สำหรับกรณี “ไทยเที่ยวไทย” จำนวนผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยที่เดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศลดลงร้อยละ 30.77 เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีที่ผ่านมาเช่นกัน ซึ่งสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 ได้สะท้อนการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ โดยเฉพาะ “New Normal” หรือ “วิถีปกติใหม่” เป็นสิ่งที่ถูกมองว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตคนในโลกหลังจากสิ้นสุดของการแพร่ระบาด ทำให้เกิดพฤติกรรมใหม่ โครงสร้างความต้องการใหม่ และวิถีปฏิบัติใหม่ ซึ่งเป็นสิ่งที่ท้าทายในช่วงวิถีปกติระยะที่สถานการณ์ภายใต้ความเสี่ยงของโรคระบาดยังคงมีอยู่ อย่างไรก็ตามจากบทเรียนของ โควิด-19 ในครั้งนี้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวต้องหันมาให้ความสำคัญกับอุบัติเหตุที่เกิดจากโรคระบาดร้ายแรง (Epidemic) ว่าเป็นปัจจัยที่อาจเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา และส่งผลกระทบในลักษณะ “โดมิโน” ที่เชื่อมโยงกันทั่วโลก นอกจากนี้สิ่งที่มีความสำคัญต่อการขับเคลื่อนธุรกิจภาคบริการนั่นก็คือ แรงงานหรือผู้ที่จะมาประกอบอาชีพทางด้านบริการ ควรมีศักยภาพที่ตรงกับตลาดแรงงาน และสามารถให้บริการที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตที่เปลี่ยนไปได้ (Ministry of Tourism and Sports, 2021)

ปัจจุบันสถาบันการศึกษาหลายแห่งในประเทศไทยที่เปิดสอนในระดับอุดมศึกษา ทั้งที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐและสถาบันการศึกษาเอกชนได้จัดทำหลักสูตรและเปิดสอนในสาขาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยวเพื่อผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพออกสู่ตลาดแรงงานเป็นจำนวนมาก ซึ่งแสดงให้เห็นถึงทัศนคติเชิงบวกในการประกอบอาชีพทางด้านการบริการในอนาคตที่เน้นทักษะการปฏิบัติงานได้จริง และพร้อมรับกับการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าในอาชีพเป็นสำคัญ อย่างไรก็ตามจากสถิติการประกอบอาชีพของบัณฑิตที่จบสาขาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยวในปี พ.ศ. 2561 พบว่ามีเพียงร้อยละ 25 ที่ประกอบอาชีพในสาขาที่ตนเรียนมาโดยตรง โดยปัญหาที่สำคัญประการหนึ่ง คือ นักศึกษาบางส่วนมีทัศนคติในเชิงลบต่ออาชีพบริการ เนื่องจากกระแสนิยมในอาชีพว่าเป็นอาชีพที่เหนื่อยหนัก ค่าตอบแทนไม่สูง โอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การงานช้า

จากความสำเร็จและปัญหาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาวิจัยเรื่องความต้องการประกอบอาชีพในภาคอุตสาหกรรมการโรงแรมและการท่องเที่ยวของกลุ่มบุคคลที่กำลังเข้าสู่ตลาดแรงงานหลังสถานการณ์โรคระบาดโควิด (COVID-19) ทั้งนี้ผลที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษาจะทำให้ผู้ที่ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการโรงแรมและการท่องเที่ยว สามารถนำมาใช้สร้างทัศนคติในเชิงบวกและโน้มน้าวให้บัณฑิตอยากทำงานในสายงานที่ได้ศึกษามาโดยตรง และผลการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นข้อมูลที่สำคัญที่สามารถแสดงถึงความต้องการของนักศึกษา และการมีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพในภาคอุตสาหกรรมการโรงแรมและการท่องเที่ยว เพื่อที่จะสามารถเพิ่มบัณฑิตเข้าสู่ตลาดอุตสาหกรรมบริการต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความต้องการต่อการประกอบอาชีพในภาคอุตสาหกรรมการโรงแรมและการท่องเที่ยวของกลุ่มบุคคลที่กำลังเข้าสู่ตลาดแรงงานหลังสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19
2. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการประกอบอาชีพในภาคอุตสาหกรรมการโรงแรมและการท่องเที่ยวของกลุ่มบุคคลที่กำลังเข้าสู่ตลาดแรงงานหลังสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ขอบเขตการวิจัย

1. ด้านประชากร โดยประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3-4 ในสถาบันอุดมศึกษาของเครือข่ายวิจัยอุดมศึกษาภาคกลางตอนล่าง จำนวน 30 แห่ง (Silpakorn University Research, Innovation and Creativity Administration Office, 2021) และผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก ได้สถาบันการศึกษาจำนวน 5 แห่ง จากนั้นทำการสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Selection) ได้จำนวนนักศึกษาสถาบันละ 80 ราย และใช้แบบสอบถามรวบรวมข้อมูลผ่านทาง Google Form ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) เช่น LINE, Facebook เป็นต้น รวมถึงช่องทางอีเมล เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างครบจำนวน 400 ราย (Koul, 1984)

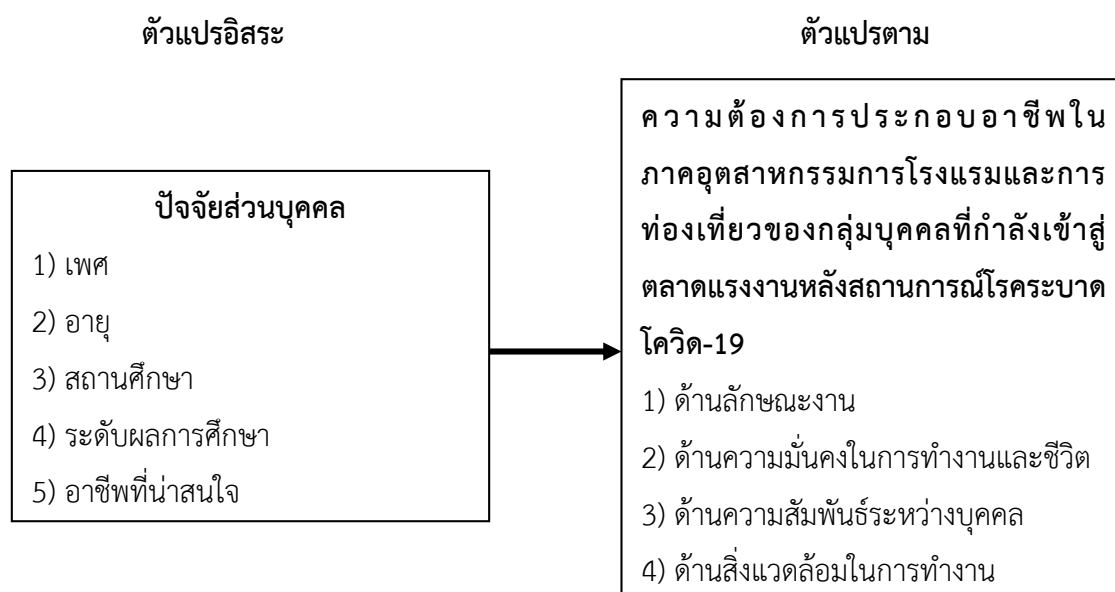
2. ด้านเนื้อหา ผู้วิจัยมุ่งศึกษาตัวแปร ดังนี้

2.1 ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยส่วนบุคคล

2.2 ตัวแปรตาม คือ ความต้องการประกอบอาชีพในภาคอุตสาหกรรมการโรงแรมและการท่องเที่ยวหลังสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19

3. ด้านพื้นที่และเวลา การศึกษาวิจัยครั้งนี้เลือกศึกษาเฉพาะนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3-4 ในสถาบันอุดมศึกษาของเครือข่ายวิจัยอุดมศึกษาภาคกลางตอนล่าง โดยเก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงเดือนตุลาคม ถึงเดือนธันวาคม 2564

กรอบแนวคิด

นิยามศัพท์

1. **ความต้องการประกอบอาชีพ** หมายถึง การที่นักศึกษาสำเร็จการศึกษาแล้ว มีความต้องการประกอบอาชีพในภาคอุตสาหกรรมบริการโรงแรมและการท่องเที่ยว ได้แก่ มัคคุเทศก์ พนักงานประสานงานทัวร์ พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน พนักงานบาร์เทนเดอร์ พนักงานต้อนรับส่วนหน้า พนักงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม พนักงานแม่บ้าน เป็นต้น

2. **ภาคอุตสาหกรรมบริการโรงแรมและการท่องเที่ยว** หมายถึง เป็นอาชีพที่ผู้ประกอบการทำหน้าที่ขายบริการหรือให้บริการในธุรกิจการโรงแรมและการท่องเที่ยว เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้รับบริการนั้นๆ โดยผู้ให้บริการจะได้รับค่าตอบแทนจากผู้รับบริการ

3. **กลุ่มบุคคลที่กำลังเข้าสู่ตลาดแรงงาน** หมายถึง นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3-4 ในสถาบันอุดมศึกษาของเครือข่ายวิจัยอุดมศึกษาภาคกลางตอนล่าง และมีความต้องการที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงานในภาคอุตสาหกรรมบริการโรงแรมและการท่องเที่ยว

4. **โรคระบาดโควิด-19** หมายถึง โรคติดต่อซึ่งเกิดจากไวรัสโคโรนา เป็นโรคอุบัติใหม่ที่ยังไม่เป็นที่รู้จักเลยก่อนที่จะมีการระบาดในเมืองอู่ฮั่น ประเทศจีนในเดือนธันวาคมปี 2019 ซึ่งส่งผลกระทบแก่หลายประเทศทั่วโลก รวมทั้งส่งผลต่อการดำเนินชีวิตของบุคคลในสังคมหลายด้าน เช่น ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านการศึกษา เป็นต้น

การทบทวนวรรณกรรม

1. แนวคิด ทฤษฎีด้านประชากรศาสตร์

Sereerat (2011) ได้กล่าวไว้ว่า การแบ่งส่วนตลาดตามตัวแปรด้านประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ครอบครัว จำนวนสมาชิกในครอบครัว ระดับการศึกษาอาชีพ และรายได้ต่อเดือน

ลักษณะทางประชากรศาสตร์เป็นลักษณะที่สำคัญและสถิติที่วัดได้ของประชากร ช่วยในการกำหนดตลาดเป้าหมาย ในขณะที่ลักษณะด้านจิตวิทยาและสังคมวัฒนธรรมช่วยอธิบายถึงความคิดและความรู้สึกของกลุ่มเป้าหมายนั้น ข้อมูลด้านประชากรจะสามารถเข้าถึงและมีประสิทธิภาพต่อการกำหนดตลาดเป้าหมาย คนที่มีลักษณะประชากรศาสตร์ต่างกันจะมีลักษณะทางจิตวิทยาต่างกัน โดยวิเคราะห์จากปัจจัย ดังนี้

1) เพศ (Sex) ความแตกต่างทางเพศ ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมของการติดต่อสื่อสารต่างกัน โดยเพศหญิงมีความต้องการที่จะส่งและรับข่าวสารมากกว่าเพศชาย ในขณะที่เพศชายไม่มีความต้องการที่จะส่งและรับข่าวสารเพียงอย่างเดียว แต่ต้องการที่จะสร้างความสัมพันธ์อันดีให้เกิดขึ้นจากการรับสารและการส่งข่าวสาร นอกจากนี้เพศหญิงและเพศชายมีความแตกต่างกันมากในเรื่องของความคิด ค่านิยมและทัศนคติต่างๆ เพราะวัฒนธรรมและสังคมได้กำหนดบทบาทและกิจกรรมของคนทั้งสองเพศไว้ต่างกัน

2) อายุ (Age) เป็นปัจจัยที่ทำให้คนมีความแตกต่างในเรื่องของความคิดและพฤติกรรม บุคคลที่อายุน้อยมักจะมีความคิดเสรีนิยม ยึดถืออุดมการณ์ และมองโลกในแง่ดีได้มากกว่าคนที่อายุมาก ในขณะที่คนอายุมากมักจะมีความคิดที่อนุรักษ์นิยม ยึดถือการปฏิบัติ ระมัดระวัง และมองโลกในแง่ร้ายกว่า คนที่มีอายุน้อย เนื่องจากได้ผ่านประสบการณ์ชีวิตที่แตกต่างกัน

3) การศึกษา (Education) เป็นปัจจัยที่ทำให้คนมีความคิด ค่านิยม ทัศนคติ และพฤติกรรมที่แตกต่างกัน คนที่มีการศึกษาสูงมักจะได้เปรียบอย่างมากในเรื่องของการเป็นผู้รับสารที่ดี เพราะเป็นผู้ที่มีความกว้างขวางและเข้าใจสารได้ง่ายและเข้าใจสารได้ดีกว่า ในขณะที่คนมีการศึกษาดำมักจะใช้สื่อต่างๆ ในการรับรู้ข่าวสารต่างๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ และภาพยนตร์ แต่หากผู้มีการศึกษาสูงมีเวลาว่างพอก็จะหาข้อมูลเพิ่มเติมผ่าน สื่อสิ่งพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ และภาพยนตร์ แต่หากมีเวลาจำกัดก็เลือกที่จะแสวงหาข่าวสารจากสื่อสิ่งพิมพ์มากกว่าสื่อประเภทอื่น

4) สถานะทางสังคมและเศรษฐกิจ หมายถึง อาชีพ รายได้ และสถานภาพทางสังคมของบุคคลแต่ละบุคคล มีอิทธิพลอย่างมากต่อปฏิกิริยาตอบรับของผู้รับสาร เพราะบุคคลแต่ละบุคคลนั้นมีวัฒนธรรม ประสบการณ์ ทัศนคติ ค่านิยม และเป้าหมายในชีวิตที่แตกต่างกัน

Benjarongkrit (1999) ได้กล่าวถึงแนวความคิดด้านประชากรนี้เป็นทฤษฎีที่ใช้หลักการของความ เป็นเหตุเป็นผล กล่าวคือ พฤติกรรมต่างๆ ของมนุษย์เกิดขึ้นตามแรงบังคับจากภายนอกมากระตุ้น เป็นความเชื่อที่ว่าคนที่มีคุณสมบัติทางประชากรที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันไปด้วย ซึ่งแนวความคิดนี้ตรงกับทฤษฎีกลุ่มสังคม (Social Categories Theory) ของ Defleur and Bcll-Rokeach (1996) ที่อธิบายว่า พฤติกรรมของบุคคลเกี่ยวข้องกับลักษณะต่างๆ ของบุคคล หรือลักษณะทางประชากร ซึ่งลักษณะเหล่านี้สามารถอธิบายเป็นกลุ่มๆ ได้ คือ บุคคลที่มีพฤติกรรมคล้ายคลึงกันมักจะอยู่ในกลุ่มเดียวกัน ดังนั้นบุคคลที่อยู่ในลำดับชั้นทางสังคมเดียวกันจะเลือกรับและตอบสนองต่อเนื้อหาข่าวสารในแบบเดียวกัน

2. แนวคิด ทฤษฎีการเลือกประกอบอาชีพ

การวิเคราะห์ลักษณะและองค์ประกอบของบุคคลเป็นทฤษฎีที่มีพื้นฐานมาจากความรู้ด้านจิตวิทยา คือ บุคคลใช้วิจารณญาณตัดสินใจเลือกอาชีพโดยอาศัยหลักการวิเคราะห์ตนเองและการวิเคราะห์อาชีพประกอบกัน (Duangpakdee, 2007) ดังนี้

- 1) การวิเคราะห์ตนเอง บุคคลจะทำการวิเคราะห์คุณสมบัติของตนเองและบุคลิกภาพ ความสามารถ ความสนใจ และความถนัดของตน
- 2) การวิเคราะห์อาชีพ เป็นสิ่งที่บุคคลแสวงหา ได้แก่ องค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ ความต้องการของตลาดแรงงาน รายได้ ความมั่นคง โอกาสในการเจริญก้าวหน้าในอาชีพ
- 3) การใช้วิจารณญาณในการตัดสินใจเลือกอาชีพ โดยใช้การวิเคราะห์ตนเองและการวิเคราะห์อาชีพประกอบกัน

Kaewkred (2017) กล่าวว่า ทฤษฎีการเลือกอาชีพของฮอลแลนด์ ซึ่งเป็นนักจิตวิทยาแห่งมหาวิทยาลัยจอห์นฮอปคิน มาจากสมมติฐานพื้นฐาน 4 ประการ คือ

- 1) บุคลิกภาพของบุคคลทั่วไป แบ่งตามความสนใจอาชีพต่างๆ
- 2) สิ่งแวดล้อมของบุคคล แบ่งตามความสนใจในอาชีพประเภทต่างๆ
- 3) บุคคล จะค้นหาสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยให้เขาได้ฝึกทักษะและใช้ความสามารถของเขาทั้งยังเปิดโอกาสให้เขาได้แสดงทัศนคติ ค่านิยม และบทบาทของเขา
- 4) พฤติกรรมของบุคคลถูกกำหนดโดยบุคลิกภาพและสิ่งแวดล้อม

นอกจากนั้นฮอลแลนด์ยังได้แยกย่อยแนวคิดออกเป็นอีก 4 ประการ คือ 1) ความสอดคล้องต้องการ 2) ความแตกต่างกัน 3) ความเหมาะสมกัน และ 4) การคาดคะเน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทวีศักดิ์ ฉิมแก้ว (2562) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยเชิงจิตที่มีผลต่อกระบวนการตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามเพศ อายุ คณะที่กำลังศึกษาแตกต่างกัน ทำให้กระบวนการตัดสินใจ ด้านการรับรู้ถึงความต้องการของนักศึกษาไม่แตกต่างกัน แต่ปัจจัยบุคคลจำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม และประเภทอาชีพที่น่าสนใจประกอบอาชีพแตกต่างกัน ทำให้กระบวนการตัดสินใจ ด้านการรับรู้ถึงความต้องการแตกต่างกัน ส่วนปัจจัยเชิงจิตที่มีผลต่อกระบวนการตัดสินใจ พบว่า ปัจจัยเชิงจิต ด้านความต้องการดำรงชีวิตอยู่ มีความสัมพันธ์กับกระบวนการตัดสินใจ โดยให้ความสำคัญกับค่าตอบแทน สวัสดิการ สภาพแวดล้อมในการทำงานและความปลอดภัยในการทำงานเป็นส่วนช่วยในการตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพ ปัจจัยเชิงจิต ด้านความต้องการ มีความสัมพันธ์กับกระบวนการตัดสินใจ เช่น ปรึกษาครอบครัว เพื่อนฝูง หรือต้องการประกอบอาชีพที่มีความน่าเชื่อถือ และน่าเคารพจากคนในสังคม

นพอนันท์ เพียรมั่นคง (2559) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลในการเลือกอาชีพของนักศึกษา สาขาการจัดการการบิน สถาบันเทคโนโลยีการบิน สถาบันเทคโนโลยีการบิน มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ วิทยาเขตบางพระ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลในการเลือกอาชีพ ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน มีผลต่อการเลือกอาชีพของนักศึกษาเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ด้านความมั่นคงในการทำงาน ความก้าวหน้าในอาชีพ และสุดท้ายคือ ด้านลักษณะของงาน และนักศึกษาส่วนใหญ่เลือกปัจจัยด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานมากที่สุด โดยเลือกหน่วยงานที่มีการเปิดโอกาสให้มีการแสดงความคิดเห็นและยอมรับซึ่งกันและกันมากที่สุด นอกจากนี้ ด้านความมั่นคงในการทำงาน พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เลือกหน่วยงานที่ให้สวัสดิการที่เหมาะสมมากที่สุด รวมถึงเลือกหน่วยงานที่มีระเบียบข้อบังคับที่ชัดเจนในการเลื่อนตำแหน่ง และหน่วยงานให้การสนับสนุนการทำงาน เพื่อเพิ่มทักษะและศักยภาพในการทำงานมากที่สุด

จิรนนท์ ไวยศรีแสง (2552) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพบริษัทเอกชนเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ อาชีพอิสระ และงานบริการ โดยปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพของนักศึกษา ได้แก่ คณะ ภูมิลำเนา และบิดามารดา หรือผู้ปกครองคาดหวังในการประกอบอาชีพของนักศึกษา ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพของนักศึกษา ได้แก่ เพศ สถานศึกษา เกรดเฉลี่ย อาชีพบิดา มารดา และรายได้ครอบครัว

Yih (1992) ได้ศึกษาเรื่อง ศึกษาความพึงพอใจของการทำงานในประเทศไต้หวัน (A study of job satisfaction in Taiwan) โดยได้ศึกษาความพึงพอใจในการทำงานของพนักงานประจำในสายงานโลจิสติกส์ และพนักงานที่เกี่ยวข้องของไต้หวัน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยเก็บตัวอย่างข้อมูลจำนวน 18,972 คน ในปี 1989 โดย Directorate-General of Budget, Accounting and Statistics, Executive Yuan, R.O.C. โดยศึกษาเจาะจงและให้น้ำหนักใน 3 ตัวแปรหลัก ดังนี้ 1) ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล (Individual Characteristics) เช่น อายุ เพศ สถานะการสมรส และการศึกษา 2) ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ (Job-related Variables) เช่น อาชีพ อุตสาหกรรม อุปนิสัย ขนาดของบริษัท และรายได้ 3) คุณค่างาน (Work Value) เช่น ความไม่เท่าเทียมกันในการทำงาน ณ ตอนนั้น พบว่า Job-related Variables เป็นตัวความสำคัญในการทำนายความพึงพอใจในการทำงานมากกว่า Individual Characteristics เมื่อควบคุมตัวแปร Work Value และจากแหล่งข้อมูลเดียวกัน พบว่า อายุ และเพศจะมีผลต่อความพึงพอใจในการทำงานอย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอายุจะมีผลต่อความพึงพอใจในการทำงานโดยรวม ส่วนเพศหญิงจะมีความพึงพอใจในการทำงานของตนเองสูงกว่าความพึงพอใจในการทำงานของเพศชาย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3-4 ในสถาบันอุดมศึกษาของเครือข่ายวิจัยอุดมศึกษาภาคกลางตอนล่าง จำนวน 30 แห่ง

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3-4 ในสถาบันอุดมศึกษาของเครือข่ายวิจัยอุดมศึกษาภาคกลางตอนล่าง จำนวน 30 แห่ง และผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก ได้สถาบันการศึกษาจำนวน 5 แห่ง จากนั้นทำการสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Selection) ได้จำนวนนักศึกษาสถาบันละ 80 ราย และใช้แบบสอบถามรวบรวมข้อมูลผ่านทาง Google Form ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) เช่น LINE, Facebook เป็นต้น รวมถึงช่องทางอีเมล เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างครบจำนวน 400 ราย (Koul, 1984)

2. เครื่องมือ ลักษณะของเครื่องมือการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล เป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด (Close-Ended Question) โดยเลือกตอบเพียง 1 คำตอบ

ตอนที่ 2 ความต้องการต่อการประกอบอาชีพในภาคอุตสาหกรรมการโรงแรมและการท่องเที่ยวของกลุ่มบุคคลที่กำลังเข้าสู่ตลาดแรงงานหลังสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 โดยเป็นแบบสอบถามชนิดคำถามปลายปิด (Close-Ended Question) ซึ่งประกอบด้วยคำตอบย่อยที่แบ่งเป็น 5 ระดับโดยใช้มาตรวัดประมาณค่า (Rating Scale)

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ลักษณะคำถามเป็นคำถามปลายปิดแบบให้เลือกตอบ โดยใช้จำนวนความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

3.2 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการต่อการประกอบอาชีพในภาคอุตสาหกรรมการโรงแรมและการท่องเที่ยวของกลุ่มบุคคลที่กำลังเข้าสู่ตลาดแรงงานหลังสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 ลักษณะเป็นคำถามปลายปิด ซึ่งประกอบด้วยคำตอบย่อยที่แบ่งเป็น 5 ระดับ โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3.3 การเปรียบเทียบความต้องการต่อการประกอบอาชีพในภาคอุตสาหกรรมการโรงแรมและการท่องเที่ยวของกลุ่มบุคคลที่กำลังเข้าสู่ตลาดแรงงานหลังสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลสำหรับความแตกต่าง 2 ตัวแปร ใช้การทดสอบค่าที (t-test) ส่วนความแตกต่างตัวแปรที่มีค่ามากกว่า 2 ตัวแปร ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA)

สรุปผลการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มบุคคลที่กำลังเข้าสู่ตลาดแรงงาน ผลการวิจัยพบว่า ร้อยละ 70.80 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุประมาณ 20-22 ปี คิดเป็นร้อยละ 49.00 โดยส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ คิดเป็นร้อยละ 26.50 ทั้งนี้มีผลการศึกษายู่ในช่วง 3.51-4.00 คิดเป็นร้อยละ 30.00 และกลุ่มตัวอย่างต้องการประกอบอาชีพเป็นพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน คิดเป็นร้อยละ 90.00

2. เพื่อศึกษาความต้องการต่อการประกอบอาชีพในภาคอุตสาหกรรมการโรงแรมและการท่องเที่ยวของกลุ่มบุคคลที่กำลังเข้าสู่ตลาดแรงงานหลังสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการต่อการประกอบอาชีพในภาคอุตสาหกรรมการโรงแรมและการท่องเที่ยวของกลุ่มบุคคลที่กำลังเข้าสู่ตลาดแรงงานหลังสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 โดยรวม

ความต้องการต่อการประกอบอาชีพในภาคอุตสาหกรรม การโรงแรมและการท่องเที่ยวของกลุ่มบุคคลที่กำลังเข้าสู่ตลาดแรงงานหลัง สถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 โดยรวม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความต้องการ
ด้านลักษณะงาน	4.40	0.226	มาก
ด้านความมั่นคงในการทำงานและชีวิต	4.62	0.393	มากที่สุด
ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	4.39	0.256	มาก
ด้านสิ่งแวดล้อมในการทำงาน	4.50	0.204	มากที่สุด
รวม	4.48	0.140	มาก

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความต้องการต่อการประกอบอาชีพในภาคอุตสาหกรรมการโรงแรมและการท่องเที่ยวของกลุ่มบุคคลที่กำลังเข้าสู่ตลาดแรงงานหลังสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 โดยรวม พบว่า นักศึกษามีความต้องการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.140) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านความมั่นคงในการทำงานและชีวิต ($\bar{X} = 4.62$, S.D. = 0.393) รองลงมา คือ ด้านสิ่งแวดล้อมในการทำงาน ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.204) และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.256)

3. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการต่อการประกอบอาชีพในภาคอุตสาหกรรมการโรงแรมและการท่องเที่ยวของกลุ่มบุคคลที่กำลังเข้าสู่ตลาดแรงงานหลังสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความต้องการต่อการประกอบอาชีพในภาคอุตสาหกรรมการโรงแรมและการท่องเที่ยวของกลุ่มบุคคลที่กำลังเข้าสู่ตลาดแรงงานหลังสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคล	ความต้องการประกอบอาชีพ ในภาคอุตสาหกรรมบริการโรงแรมและการท่องเที่ยว		
	F-test	t-test	Sig.
เพศ	-	.443	.689
อายุ	0.183	-	.833
สถานศึกษา	1.479	-	.173
ระดับผลการศึกษา	4.975	-	.002*
อาชีพที่สนใจ	0.517	-	.796

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบระดับระดับความต้องการประกอบอาชีพ ในภาคอุตสาหกรรมบริการโรงแรมและการท่องเที่ยวของกลุ่มบุคคลที่กำลังเข้าสู่ตลาดแรงงานหลังสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้ค่า $P < .05$ จำนวน 1 ด้าน คือ ด้านระดับผลการศึกษา หมายความว่า ระดับผลการศึกษาของกลุ่มบุคคลที่กำลังเข้าสู่ตลาดแรงงานแตกต่างกัน มีความต้องการประกอบอาชีพในภาคอุตสาหกรรมบริการโรงแรมและการท่องเที่ยวหลังสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 แตกต่างกัน นอกนั้นไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

ความต้องการต่อการประกอบอาชีพในภาคอุตสาหกรรมบริการโรงแรมและการท่องเที่ยวของกลุ่มบุคคลที่กำลังเข้าสู่ตลาดแรงงานหลังสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 โดยรวม พบว่า นักศึกษามีความต้องการด้านความมั่นคงในการทำงานและชีวิตเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ ด้านสิ่งแวดล้อมในการทำงาน และน้อยที่สุดคือ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ซึ่งอธิบายได้ว่า เนื่องจากอุตสาหกรรมบริการโรงแรมและการท่องเที่ยวเป็นธุรกิจที่พึ่งพาการท่องเที่ยวจากต่างชาติ เมื่อมีการปิดประเทศอันเนื่องมาจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 จึงสร้างผลกระทบรุนแรงต่อทั้งระบบ รวมไปถึงการเลิกจ้างพนักงานเพราะไม่สามารถให้ค่าจ้างกับพนักงานได้ ซึ่งจำต้องหยุดกิจการในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา จึงทำให้นักศึกษาซึ่งเป็นกลุ่มบุคคลที่กำลังเข้าสู่ตลาดแรงงานเกิดความไม่แน่ใจในเส้นทางของชีวิตที่จะประกอบอาชีพในสายงานตามที่เรียนมา และมีความวิตกกังวลในอาชีพที่จะสร้างความมั่นคงต่อชีวิตได้ สอดคล้องกับพนอนันท์ เพียรมั่นคง (Peanmunkung, 2016) ที่พบว่า ปัจจัยด้านความมั่นคงในการทำงาน มีผลต่อการเลือกอาชีพของนักศึกษา โดยนักศึกษาเลือกหน่วยงานที่มีการเปิดโอกาสให้มีการแสดงความคิดเห็นและยอมรับซึ่งกันและกัน มีการให้สวัสดิการที่เหมาะสม รวมถึงมีระเบียบข้อบังคับที่ชัดเจนในการเลื่อนตำแหน่ง และให้การสนับสนุนการทำงาน เพื่อเพิ่มทักษะและศักยภาพในการทำงาน

การเปรียบเทียบระดับระดับความต้องการประกอบอาชีพในภาคอุตสาหกรรมบริการโรงแรมและการท่องเที่ยวของกลุ่มบุคคลที่กำลังเข้าสู่ตลาดแรงงานหลังสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ระดับผลการศึกษาของกลุ่มบุคคลที่กำลังเข้าสู่ตลาดแรงงานแตกต่างกัน มีความต้องการ

ประกอบอาชีพในภาคอุตสาหกรรมการโรงแรมและการท่องเที่ยวหลังสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 แตกต่าง กัน ซึ่งอธิบายได้ว่า นักศึกษาที่มีผลการศึกษาอยู่ในระดับดี ย่อมมีความต้องการอาชีพที่เหมาะสมกับความรู้ ความสามารถของตน เช่น พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน ผู้จัดการโรงแรม เป็นต้น ในขณะที่นักศึกษาที่มีผล การเรียนลดหลั่นลงมา พยายามมองหาอาชีพที่ใกล้เคียงกับความถนัดของตนเอง เช่น เชฟ ไกด์ เป็นต้น จึงเป็น สาเหตุให้ระดับผลการศึกษานักศึกษาที่ต่างกัน มีความต้องการประกอบอาชีพในภาคอุตสาหกรรมการ โรงแรมและการท่องเที่ยวหลังสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 แตกต่างกัน สอดคล้องกับทวิศักดิ์ ฉิมแก้ว (Chimkaew, 2019) พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาแตกต่างกัน มีผลต่อ กระบวนการตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษา ที่เป็นกลุ่มบุคคลที่กำลังเข้าสู่ตลาดแรงงาน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ที่มีผลการศึกษาอยู่ในช่วง 3.51-4.00 และมีความต้องการประกอบอาชีพเป็นพนักงาน ต้อนรับบนเครื่องบิน แสดงให้เห็นว่าถึงแม้ว่าสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 จะยังคงอยู่ และธุรกิจ การบินยังไม่กลับเข้าสู่สภาวะปกติก็ตาม แต่ด้วยอาชีพพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินเป็นอาชีพในฝันของวัยรุ่น หลายคน อีกทั้งยังมองว่าเป็นอาชีพที่ต้องมีความรู้ ความสามารถด้านภาษา จึงทำให้อาชีพนี้ยังเป็นที่ต้องการ ของผู้หญิงในสังคมยุคปัจจุบัน ดังนั้นจึงขอเสนอแนวทางให้สถาบันการศึกษาได้มีการเชิญวิทยากรจากสถาน ประกอบภาคอุตสาหกรรมการโรงแรมและการท่องเที่ยวเพื่อเป็นการเสริมความรู้ ความเข้าใจ และชี้แจง คุณลักษณะของงานในด้านต่างๆ ของอาชีพนั้นๆ ให้กับนักศึกษาได้เข้าใจและสามารถตัดสินใจที่จะเลือก ประกอบอาชีพที่ดีในอนาคตได้

2. จากผลการศึกษา พบว่า นักศึกษามีความต้องการด้านความมั่นคงในการทำงานและชีวิต มากที่สุดในการที่จะเลือกประกอบอาชีพในภาคอุตสาหกรรมการโรงแรมและการท่องเที่ยวหลังสถานการณ์ โรคระบาดโควิด-19 ดังนั้นจึงขอเสนอแนวทางให้สถาบันการศึกษาได้มีการออกแบบหลักสูตรให้มีความร่วมมือ ทางวิชาการกับสถานประกอบการในการส่งเสริมเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ ได้แก่ ด้านความ มั่นคงในอาชีพ ค่านิยมต่ออาชีพ ด้านชื่อเสียงของอาชีพ และทัศนคติต่ออาชีพ เพื่อให้ศึกษานำรายวิชาที่ เกี่ยวข้องไปเรียนรู้ในการพิจารณาเลือกสถานประกอบการที่ตรงกับความต้องการของนักศึกษามากที่สุด และ ยังเป็นแนวทางให้สถานประกอบการใช้ในการวางแผนและสร้างแรงจูงใจ เพื่อดึงดูดให้เกิดความสนใจและ มีความมั่นใจในการประกอบอาชีพของนักศึกษามากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยในครั้งนี้ได้ทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3-4 ใน สถาบันอุดมศึกษาของเครือข่ายวิจัยอุดมศึกษาภาคกลางตอนล่าง จำนวน 400 ราย ที่ทำการเปิดสอนเกี่ยวกับ

สาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว หากมีการพัฒนางานวิจัยนี้อาจจะมีการใช้สถาบันเครือข่ายอื่นเพิ่มเติมหรือใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาในหลายระดับชั้นปี มีการสำรวจกลุ่มตัวอย่างหลายๆ สถาบันการศึกษา ตลอดจนควรมีการสัมภาษณ์เชิงลึกกับบัณฑิตจบใหม่หรือศิษย์เก่า เพื่อความหลากหลาย และความชัดเจนของผลการวิจัย เพื่อให้สามารถเป็นแนวทางในการเลือกประกอบอาชีพของนักศึกษาได้

2. แนะนำให้ศึกษาวิจัยในเรื่องความมั่นคงในการทำงานและชีวิตที่มีอิทธิพลต่อการเลือกประกอบอาชีพในภาคอุตสาหกรรมการโรงแรมและการท่องเที่ยวของนักศึกษาในสถานการณ์ระบาดของโรคโควิด-19 เพื่อให้ทราบถึงแรงจูงใจ และเป็นการดึงดูดความสนใจของนักศึกษาในการประกอบการตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพให้ได้ตรงสาขาที่เรียนมาเมื่อจบการศึกษา

References

- Banpato, P. (2019). *Factors Affecting Decision-Making on Working in the Service Industry of Bachelor's Degree Students Majoring in Hotel Management Studying in Bangkok and Suburban Areas*. Master of Arts in Hospitality and Tourism Industry Management. Bangkok University.
- Benjarongkrit, Y. (1999). *Audience Analysis*. Bangkok: T.P.Print Co.,Ltd.
- Bruttos, N and Suekitinun, W. (2015). *Decision Making for Career Selection, Motivation, and Advancement in Pretty MC Career*. RMUTT Global Business and Economics Review. Vol.10 No. 1 (June 2015). page 121 – 132.
- Chimkaew, T. (2019). *Motivation Factors Influencing to Career Decision Making Process of Undergraduate Students in Ramkhamhaeng University*. Master of Business Administration in Management. Ramkhamhaeng University.
- Duangpakdee, A. (2007). *Factors Influencing the Choice of Occupation of the Unemployed In Accordance with Social Security Act of B.E. 2533 in Bangkok Metropolitan, Region 1*. Master of Labour and Welfare Development, Faculty of Social Administration, Thammasat University.
- KaewKred, T. (2017). *Career Decision Making of Private Enterprise Employees in Nakhon Pathom Province*. Master of Business Administration. Bangkok University.
- Koul, L. (1984). *Methodology of Educational Research*. New Delhi: Vani Education Book.
- Ministry of Tourism and Sports. (2021). *The Tourism Situation in Thailand and the Impact of COVID-19 on Thai Tourism*. (online). Available: <http://secretary.mots.go.th/> 2021/09/10.

- Ministry of Tourism and Sports. (2019). *Tourism Statistics*. (online). Available: <http://secretary.mots.go.th/2021/09/16>.
- Peanmunkung, N. (2016). *The Factors Influence in Choosing of Student's Career in Field of Aviation Management, Institute of Aviation Technology*, Rajamangala University of Technology Tawan – Ok, Bangphra Campus. The 7th Hatyai National and International Conference on June 13, 2016 at Hatyai University. page 24 – 38.
- Sereerat, S. (2011). *Consumer Behavior*. Bangkok: WisitPhattana Co.,Ltd.
- Silpakorn University Research, Innovation and Creativity Administration Office. (2021). *Research Network for Higher Education in Lower Central Region of Thailand*. (online). Available: <http://www.thaiwest.su.ac.th/2021/10/9>.
- Suwannaphong, K. (2017). *The Effects of Career Attitudes and Quality of Work Life on Service Performance of the Thai Airways International Public Company Limited's Flight Attendants*. Master of Science Program in Human Resource and Organization Development, the Graduate School of Human Resource Development, National Institute of Development Administration (NIDA).
- Tourism Authority of Thailand. (2017). *Internal Tourism Situation*. (online). Available: <http://kasikornresearch.com/th/2021/05/15>.
- Waisriseang, J. (2009). *Factors Affecting Decision Making of Undergraduate Students in Public and Private University on Occupation Selection in Bangkok*. Master of Arts in Social Development, the Graduate School of Social and Environmental Development .National Institute of Development Administration (NIDA)
- Yih, C.M. (1992). *A study of job satisfaction in Taiwan*. Pennsylvania: The Pennsylvania State University.

Wasan Kantvorarat, MBA., B.A. (1st Class Honours) Hotel and Tourism
Siam University

Lecturer of Hotel Department, Hospitality and Tourism Department,
Faculty of Hospitality and Tourism and Management Department,
Faculty of Business Administration, Siam Technology College